

[Transcript] Alex & Siggas podcast / 578. Grillad svan

Du ser mig laga och äta upp en svan, står jag.
Den är ju stor, alltså. Det är ju som ett vildsyn nästan.
Ja, nu ser jag. Det man ser är att den är väldigt tydligt av skuren halsen.
Bler du sugen på svan när du ser bilden?
Jag vet inte att man åt svan.
Nej, men det är ju det som man kritiker nu menar att man inte gör.
Att det är oetiskt.
Ja, här.
Svan har man ju inte kunnat jaga på väldigt många år.
Den har varit fridlust, men det har alltså ändrat sig nu att det finns viss skydds jakt.
Och jag har alltså fått en svan.
Det är kul att det var bara det som frånhöll honom från att äta svan.
Han har liksom velat.
Drömmen har funnits där.
Ja, men så har han väl känt att den är fridlust och då kan man ju inte äta svan.
Men nu har man då...
Men jag måste bara fråga då.
Om det nu är så att den inte längre är fridlust, man får äta svan.
Varför är den så arga?
Det låter om att äta svan.
Det är ju lite knäppt kanske.
Men det kanske är jättegott.
Varför ska han inte få äta sin svan?
Nej, precis.
Är svanens skäl heligare då för att den är stilig?
I så fall måste du liksom...
Vad hade folk sagt om rubriken när det varit...
Edvard Blum grillar myrslok?
Någonting som är med att folk har inte varit lika arga då.
Och det jag tänkte då är att gå igenom alla mina kära gamla kokböcker
och hitta alla fascinerande rafflande recept.
Men det var svårare sagt än gjort.
Man har uppenbart inte ätit svan på väldigt länge.
Kanske vid Chóvet på 1700-talet, men bland Adeln i Allmänhet och...
Nu tar han fram gamla.
Jag måste förklara vad vi ser här.
Eftersom man inte har ätit svan på flera hundra år typ,
så måste han ta fram de här 1800-tals kokböckerna.
Alltså gulnade gamla trollböcker?
Ja, och där finns de gamla recepten då.
Kanske snarare.
Först måste man kanske gå till enda bak till 1600-talet, typ till barocken.
Jag hittar ingenting hos hos fantastiska Björklund kokbok.
Gustav, vad är Björklund?

Jag hittar inte ens någonting om svan hos Kajsavarje.
Vår stora 1700-tals kokbok.
Och hon har ju annars som alla typer.
Okej, men om ingen äter svan, då kanske man inte ska göra det.
Eller det kanske kan vara en inbändning.
Det skulle vara om man kände att man fick kontakt med sina förfäder på något sätt.
I LA är det populärt med det som kallas för stenåldersdjeten.
Man ska äta det som fanns tillgängligt på stenåldern.
Då vittnar ju folk om någon slags skälslig utveckling.
Att man kommer tillbaka till något primalt.
Vad skulle det vara här?
För han hittar ju ingenting.
Det finns inga spår överhuvudtaget av att man någonsin ätit svan.
Men det är väl inte att äta den som har varit förbjudit.
Alltså om du gick ut på Djurgården på promenad och du hittade en död svan.
Får inte du ta hem den då och laga den?
Det är väl själva jagandet som har varit förbjudit?
Ja, det kanske jag.
Han har ju bara ätit den, vad jag förstår. Han har fått den, säger han.
Det blir ett eget recept, men lite inspirerat av det tyska.
Och lite av de andra fågelrecepten i den svenska koppboxhistorien.
Han stoppar in den. Han tillagar ungefär som en kyckling.
Han skriver ju sedan på Twitter.
I dagens SVD står det att jag har en knölsvanliggande i kylan.
Nu blir jag medelande bombad av folk som påpycker att knölsvanen är fridlyst.
Men det är ingen knölsvan, det är en sångsvan.
Och då svarar de, sångsvanen är fortsatt fridlyst i ditt feta äckel.
Nej, säger Edward, den får skjutas.
Ska jag ha ett skydds jakt i mindre mängder i enligt vissa regler?
Jag har inte exakt koll.
Men jag fick den av Jägenäs Riksförbund som har koll på just såna saker.
Men undrar du varför han ens går in i dialog med någon som kallar honom ditt feta äckel?
Jag vet.
Det är lite som att han är matlagningskonstens Agnes Vold.
Det ska inte vara några konstigheter.
Nej, okej.
Allt går att äta.
Och jag ska alltså tillreda svan idag.
Någonting som uppenbart är svårt att hitta recept på och kan komma många till nytta och glädje där hemma.
Framgår om den blev god till slut?
Nej, det är en halvtimme långt klipp. Ska jag spela framåt eller?
Ja.
Okej inte.

[Transcript] Alex & Siggas podcast / 578. Grillad svan

Var det inte du nu ficken?

Jo, men jag fick också ni fick på det här när han börjar.

Han står här i förkläde och börjar.

Det verkar som att han tillagar ungefär som en hel kyckling.

Alltså han stoppar in grejer i buken på den och knyter.

Som en kalkon?

Ja.

Och så tar han den över en rotisserie eld.

Och Rosmarin går ju sågat ihop med fåg eller Rosmarin har gått till det mesta.

Salvia.

Lite fyllning som sagt.

Jag tar en lök.

Den skadar en lök.

Man älskar ens positivism.

Ja.

Det är så stor som att man kan slänga in nästan hela lökar innan slår det möjligt.

De kommer nog att ramla utan så man inte har lite.

Vad är det för program?

Det är Edvard Bloms YouTube kanal.

Gunilla, jag behöver hjälp av dig.

Svan eller din?

Det är ett åbäcker.

Det får man säga.

Jänklen ska ju vara svan och ungan eller lite havdarl och flera andra.

Som är de läckra medan de stora kan bli lite konstiga i smaken.

Jag vet inte om det här kan vara unge.

Den ser ganska grej ut för att vara en unge.

Det är hans fru här som hjälper till att snöra den.

Jag glömt att jag ska stoppa in några små inälvor i den också.

Nu är den över gillen.

Jag följer ner locket och nu kommer det här ta tre timmar åtminstone kanske ännu mer.

För det är ju en grej, en fågel.

Hoppas att ni tar ut den där ungen då.

Ja, älskling, du blir svan till middag.

Vill du ha bröst eller ben?

Oj, bröst.

Svanbröst.

Oj jävlar.

Nej men va fan.

Det är helt...

Han har bränt sönder den.

Nej men va fan.

Han har bränt sönder den.

Bränt svan.

Oj herregud.
Nej men den är helt kål.
Det är som att den är en kålbit.
Den går inte att äta.
Han är ju en pionjär.
Det är ju så.
Om man går i bräschen för saker.
Det är ju han som gör de misstag som är att vi andra kan grillas van korrekt senare.
Han måste tänka så.
Jag måste bara kolla om han nämner det här.
Det är lite otimligt i den här frågan.
Han gick med en smäckig gos eller något.
Det kan vara därför som det inte är vanligare.
Han nämner det inte.
Det är mitt på bordet står du.
Den blev lite för bränt.
Han skulle ha den där sydo elden på.
Men den funkar inte så det blev...
Nej den loger rätt.
Den faller sönder.
Den pulvreseras när han driver redan en kniv i den.
Den är bara förståd.
Det är väldigt mörkt.
Det ser ut som...
Det ser ut som...
Det är rolig att den riker också.
Den är helt förstenad.
Jag vet.
Det är som att...
Tror ett råd att skippa de där innelvorna.
För de luktar bara lite otrevligt av innelvar.
Det är inte älsa, men något sådant vilt.
Man skulle möjligen tänka...
Ännu kraftigare är det ju...
Björn.
Det är väldigt svårt att förstå att detta är en fåg.
Men det är bara för att han har bränt den.
Han måste ju förstå det.
För det smakar inte alls som andre.
Han beskriver smaken av kål.
Ja precis.
Vi är sponsor av McDonalds.
Det är donken som jag brukar säga.
Eller donk kan jag ibland säga.

När vi är på vägarna.
Ja, jag säger McDonalds.
Jag säger donk.
Och sen så svingar vi av och gör våra beställningar.
En sak som jag har slagit sig av...
Jag vet att du vill prata om franchises tagarna.
Och du ska få göra det.
Men jag vill bara först säga att...
Det har tagit tid för mig faktiskt.
Att vänja mig vid den nya moderna McDonalds.
För mig har jag hört McDonalds att det alltid varit samma sak.
Alltså man går dit.
Man ställer sig i kön.
Och så bestämmer man sig sin menu.
Man betalar och väntar där.
För vår bricka har gått till sitt bord.
Det fanns en motstånd i början till...
Jag antar inte samma sak i USA.
Vad är det du vill komma till egentligen?
Jo men den här moderniserade upplevelsen.
Att hamburen är alltid laggats på beställning.
Ja det menar du så.
Och att man blir serverad vid bordet.
Och du vet det här Mccaffé som har...
Du vet...
Riktigt bra kaffe och så där.
Men jag har McDonalds länge varit en vanlig kopp svart kaffe.
Men nu kan man då få...
Var fanns de helst?
Ja de har Mc Delivery också.
Det är väl också en del av den nya McDonalds.
Men med det sagt...
Vad var det du ville säga om franchise tagare?
Det menar jag tänkte säga att det är kul att de växer.
De ska öppna de 20 nya restauranger de kommande 3 åren.
I Sverige.
Och det är så smart upplagt.
Eller hur?
Det här med franchise tagandet.
Att för att det ska funka bra så behöver du vara en lokal entreprenör
som driver det McDonaldset på den lokala orten.
Och nu så kan då vem som helst bli franchise tagare.
Om man är liksom...
En driftig person i området.

De söker gärna kvinnor ska tillägga.
Just det.
Så om du är på en brinnande entreprenörsskäl
och älskar donken som du och jag tycker.
Så gå in på McDonalds.se för att läsa mer om hur du kan bli franchise tagare.
Tack McDonalds.
Vi sponsorar Tradera.
Ja, Tradera.
Just det.
Det är ju om man ens berättar vad det är.
Va?
Sveriges största cirkulära marknadsplats.
Alltså det som en cirkel går runt, runt, runt.
Folk köper och säljer 11 miljoner soldannonser förra året.
Just det.
Och det innebär då att någonting byter ägare på Tradera
var tjej i sekund.
Dygnet runt år efter år.
Det är väl så.
När någonting blir sådär stort, då blir det bara ännu större.
Och nu är det enormt.
Alltså den här marknadsplatsen,
den är ju faktiskt helt gigg.
Alltså den är ju helt otrolig på ett sätt.
Alltså för att den är så mycket.
Alltså så tänkte jag att du går in på den här fint och fult
som ligger uppe i Bunga på några gånger.
Ja, det är ju massor mycket olika grejer.
Antika saker och konst och böcker och så där.
Men det är inte så att du vänder dig om och så har du en avdelning
som är elgiganten eller mediamarkt.
Alltså vänder du om och så har du en Gucci avdelning.
Eller hur?
Allt finns på Tradera.
Tillreducerat pris, uppenbarligen.
Detta, att vad du vill ha så finns det där.
Och du kan också vara tyg i förvistningen
att var du en köper så sliter du inte på planeten.
Allting är redan köpt en gång.
Ja, inte bara det.
Om man kan vända på det också.
Om du nu, Alex Sholman, vänder dig om i ditt rum
och tittar omkring så finns det potentiella köpare
för var och en av varenda penal i hela rummet därute.

Nu är jag ju på ett hotellrum.
Så det vore ju speciellt om jag skulle börja...
Det vore fel, oetiskt.
Ja, det vore väldigt...
Brottsligt.
Brottsligt, ja.
Men jag förstår ju vad du menar generellt.
Med det sagt.
Tack, Tradera!
Tack!
Hej hej.
Vi är sponsor av Emma Madras,
och de har tagit fasta på,
det är faktiskt nästan surrealistiska,
att köpa en säng.
Detta att man traditionellt går i sängtankar.
Man kanske tar sig då till en sängbutik.
Och sen så hittar man en säng,
eller en säljare säger att den här är fin
och så sätter man sig i den här sängen.
Ja, man vågar väl knappt lägga sig ner.
Man sätter sig lite på kanten, halvligger lite
och så tvingas man säga då,
ja, den här tar jag.
Ja, om man får sin säng hem levererad,
och efter ett par nätter så önskar man
att man kunde på något sätt
ha fått testa den lite längre
än att börja sitta på den i en halv minut.
Just det.
Det är det som Emma Madras har förstått då.
Ja, men de har ju förstått mer än så.
De har också förstått hur man gör
så att sängen reglerar kroppstemperaturen
medan man sover.
Ja, exakt.
De är experter på sömn.
De har ju då egna forskningsteam,
alltså hälso- och sömnexperter
som då har utvecklat de här produkterna
som då förändrar hela sätt som man ser på.
Men det som jag vill komma till
det kan ju vara så att man ändå inte är nöjd.
Man kanske har en speciell rygg,

vad fanns om helst?
Då erbjuder Emma, dig som köper,
hundranätters prov sömn.
Sova i sängen i hundranätter
och på dag 99.
Eller dag 69.
Ja, då har du fri retur
och full återbetalning.
De är också bra på det här med rea.
De har nu sommar rea på upp till 60 %.
Och om man använder vår kod,
så får man 5 % extra ut över det.
Just det.
Och den här koden är då Alex och Sigge
i ett ord.
Alex och Sigge i ett ord.
Just det, gå in på emma.se och läs mer.
Tack, Emma Madras!
Richard Olsson har lämnat borden.
Ja, skönt.
Jag har alltid känt att det varit tråkigt det där
från honom.
Ja, vad har vi på Olsson i borden?
Jag gifte sig med en kvinna
som flyttade in hem till honom i hans hus
och sen så bara mifta, bara i tre månader,
eller sånt där.
Och så skilder hon sig.
Hon ville ta ut skilsmässa.
Och då sparkade hon ut honom
från huset i skilsmässa.
Vet vi det här?
Ja, det är så här jag själv sagt.
Och då hade han ingen hems.
Han fick bo i borden
utanför den här stora lyxhuset.
Just det.
Hon kanske hade tjej i meddagar där uppe.
Hon hade riktumgänge.
Han hade liv och glädje.
Misst.
Och därför har det ju känsligt orättvist.
Han har ju bytt hem media.
Man har fått se borden.

Och den är liten och torftig.
Och han står där bakom i fonden
så kan man då se den här lyxvillan.
Just det. Genom kikålet.
Det är lilla fönster ut.
Så det är väl inte bara det du och jag
utan hela Sverige drar väl en lättnad än suck nu.
Han ska inte bo i bord.
Hon har flyttat ut.
Nu bor han i huset.
Ja, det blir jättebra.
Men det är klart.
Vi vet ju inte några detaljer.
Vi vet ju ingenting.
Nej, men jag vet nu mer detaljer
om deras förhållande.
Ja, okej.
För jag peppar med att tänk nu om hon bor i en bord
eller om hon bor i skogen.
Ja, de har bytt.
Ja.
Nej, jag tror att han har köpt ut henne.
Läste någonstans.
Men jag vet nu mer om
upprinnelsen till skilsmässan.
Är det skvallor?
Eller vad?
Sitter du på skvallor?
Jag vet jättemycket.
Och snart vet du också en del.
När vi hade pratat om Olsson i borden
för några veckor sedan
fick jag DM för när lyssnare
som hade hört det i avsnittet
och som sa att ni måste höra
Olsson och Olsson
alltså deras relationspod
som de spelade in
strax innan skilsmässan
om sitt problematiska förhållande.
Visste du om att den fanns?
Nej, men där får man då letråda till
varför han hamnade i borden.
Ja, det kan man säga.

Som du snart kommer att höra,
det är väl den mest intima
relationspod jag har hört.
Det är nästan som man inte förstår
vad som drev dem att publicera den.
Kanske det var någon slags
sista utväg då.
Kanske händer det något
när vi lägger alla kort på borden
inför publik.
Har inte du sagt någon gång
inom intervju att du tycker att
du behöver som
bästa samtal
på ett vänskapligt plan
sker i podden.
När vi har
en lyssnare
öra med i samtalet
så händer någonting.
Jag kommer inte ihåg ditt resonemang.
Ja, eller att
alla relationer kan ju
vara begjälpt
ibland av att någon annan lyssnar.
Det kan väl alla känna igen
att man är ett par
och så äter man midd med ett annat par.
Att man kan liksom passa på
om saker med sin partner som man inte
pratar om hemma
på ett mer ledutsätt.
De har i alla fall livet av sin gova
Olsson och Olsson.
Det är nästan så att jag vet inte när nomineringarna ska in
till stora journalistpriset, men
det här är väl årets förnyare.
Eller årets berättare.
Oj.
Nakenheten här.
Från det vi gick upp, ur sängen som var det liksom
så kände du den här känslan.
Nej, när du var ur
när vi kom i kusten.

Ja, du kan inte...
Men jag...
Vet du vad som är dumt?
Du kommer med ett stort känslpaket
och lägger i mitt knä.
Och liksom så.
Det är inte meningen, det var inte det.
Stort i beskrivningen
lägger i mitt knä då.
Men du kommer med ett stort känslpaket
och presenterar det.
Och så försöker jag bena i det.
Men fast
det känner du inte av att
vi ligger omslingrade på den här kvällen.
Det första jag gör när jag är halvvaknad
är att alltid lägga mig bakom dig
och lägga med pussel.
Jag tycker det är väldigt mysigt.
Du låg också pussel med mig
och låg att hålla om mig innanallt.
Men så här säger du att det inte har hänt.
Har du hört det uttrycket förut?
Ligga pussel.
Vad är det? Är det att ligga sked?
Jag gistade, eller?
Ligga pussel.
Att man är två pusselbitar då?
Ja, man är två pusselbitar
som passar in i varandra.
Egentligen är det ju bättre än ligga sked.
Då är det för att man ligger inte alltid sked
när man ligger i pussel.
Vad är skillnaden då?
Nej men när skeden är jön
det finns ju en form, skedformen.
Men ibland så passar man in i varandras kroppar
utan att man ligger i sked.
Pussel är ju mera, det är en friare
vidga i begreppet på ett listigt sätt.
När man lägger pussel så är en flik
en penis
och den andra hålet är en...
Det kanske är det de menar?

Det undrar.

När vi låg pussel igår.

Ja, det är deras kodor för barnen.

Ska vi lägga pussel?

Ja, då menar de att de ska ligga för det andra.

Ja, kanske.

Du låg också pussel med mig och låg och höll om mig innanallt.

Men så här säger du att det inte har hänt.

Jo, men det är delvis.

Vi ligger ifrån varandra också.

Ja, det är en fel jävla normalt för mycket att sova. Det blir så dumt när du går in.

Då förklarar jag att vi satt och håller varandra i handen.

Även om vi läser, du tittar på film och jag läser på planen så håller vi varandra i handen hela fyra timmar.

Nej, men det gjorde vi inte.

Var är vi på väg? Jag fattar inte, vad händer det här om?

Det är ett förhållande i fritt fall.

De kan inte prata eller de kan inte komma överens om hur intima de har varit eller inte har varit.

De kan inte ens inleda det mest grundläggande diskussion om vad de är i förhållandet.

Planen så håller vi varandra i handen hela fyra timmar.

Nej, men det gjorde vi inte.

Vi satt inte och höll varandra i handen på planet.

Nej, men jag hade min hand mellan dina låda så här.

Vi tog på varandra hela tiden.

Du lutade ditt ansikte.

Jag låg så mot dig.

Det är fysisk närvaro, fysisk intimitet.

Det är inte det jag pratar om.

Nej, men det är så dumt för det här har inte kritiserat.

Du kommer med det här känslpaketet och så försöker jag säga...

Känslopaketet?
Vad är det för paket
som har kommit?
De har varit på en resa
till någon sol- och badplats
på solkusten i Spanien.
Där följde hon med honom
på hans intressen.
Och då var han närvarande och glad.
Sen kunde hon hem till huset.
Då gick han in i sig själv igen.
Hon ville ha mer närhet
i relationen.
Så känslopaketet
är när hon tar upp
där honom?
Ja, det är ett intressant ord.
Känslopaketet.
Det är ett ganska stort problem
om inte hon känner
närhet från honom.
Det är intressant att han omnämner det som
känslopaketet.
Det är lite förminskande.
Du kommer med det här
känslopaketet.
Där gjorde vi det här
och där gjorde vi det här.
Det blir fel i det mötet
när jag försöker...
Det är inte det hellre.
Men...
Jag försöker verkligen...
En tredje gång nu.
Jag försöker verkligen.
Det är ett fel metod
som jag har.
Att försöka förklara
vad jag ska säga egentligen.
Men jag älskar dig.
Jag har ju valt dig.
Jag ska bekräfta din känsla
men ändå
säga

här är det nog.
Vi ska bli tydlig i mina gränser.
Men vänta vänta vänta.
Låt oss klargöra det här.
För nu pratar du ju om...
vad jag skulle säga.
Förlåt.
Om du lyssnar lite längre
än att
stanna vid första bästa.
Du riv i ner det jag ska säga.
Mörkt.
Ja och väldigt intimt.
Transparent ja verkligen.
Alltså på samma sätt.
Jag får lite vibbar av
Söderholm
som gjorde den här poddenom
sin mamma
kom ihåg.
Man vill sträcka sig in
i rummet där.
Ni pratar om två olika saker.
Jag tänker framförallt på innehållet
att det här är inte riktigt för mig
att lyssna på.
Det finns en dimension av något gränslöst
i att dela med sig av
det här samtalet.
Det är lite det här som jag sa.
Det känns som det sista utvägen.
För annars gör man väl inte annars.
Om det inte är liksom...
Det är också väldigt spännande.
Det här är ju så jävla autentiskt.
Hur mycket man skriver ut barnen
kan man aldrig hitta den här dialogen.
Den bara är...
Det är väldigt spännande att lyssna på.
Det var exakt det jag ville säga
om det här.
Vad är det man håller på med
och försöker skapa innehåll.
När man hör det här så inser man ju

att det här är ju
sant intimitet.
Inte intimitet mellan de två.
Men det är intimt att lyssna på.
Jag pratar ju om det här
för att jag håller på med den här filmen.
Och det man funderar på
från morgon till kväll så klart
är ju hur får man en scen.
Hur gör man så att scenerna känns autentiska.
Hur gör man så att de känns på riktigt.
Ta det här med sex
på film till exempel.
Som ett exempel på en intimitet
som väldigt många filmer
och tv-serier misslyckas med.
Hur skildrar man
sex på filmen?
Man har ju sett så jävla många
usla exempel.
Det har ju blivit bättre, ska man säga,
senaste åren.
Har du skrivit sexen i böcker?
Nej, jag
avstått helt enkelt.
Det fanns ju en sexen
mellan Karin Stolpe
och Olof Lagerkrön.
Det kändes inte som att det var nödvändigt
att berätta om utan
det börjande nämndes.
I Olof's dagbok
var han ju också så där.
Även om det var en dagbok som man inte tänkte publicera
så skrev han ju bara
i en beså smälte vi samman.
Ligger pussel?
Ja, precis.
Har du en sexen i den här filmen?
Det jag skulle säga
när jag fick Mikael Hamiltons manus
insåg att
jag måste nu ta ett beslut.
För det finns en del kärleksrelationer

i filmen.

Manus är till skrivet så att man behöver ju inte visa sex.

Det lämnas ganska öppet i manus så det ska skildras.

Och det är klokt, menar för det är ju så otroligt känsligt där.

Det är så delicat

en delicat grej

för att om det funkar eller inte

tänker jag, det beror ju på

vad man har lyckats bygga upp

för känsla innan den scenen, såklart.

Alltså, hur långt in i intimiteten

är publiken då

när det händer?

Om man tar en serie som

Normal People

har du sett den?

Ja, jag har sett den.

Den har ju väldigt fina sexscener.

Jag kommer inte ihåg.

De är filmade med känsla verkligen.

Men jag tror att det som gör

att man blir så berörd av dem

är att serien har lyckats få

så tro på paret innan.

Jag tänker nu att regissören

måste förtjäna

sina sexscener, så att säga.

Det är som i

Blue is the warmest color.

Har du sett den?

Nej.

Men du kan känna till att den innehåller

en sju minuter lång sexscen.

Nej.

Den är ju ovanligt

närgången.

Men det funkar då eftersom

vi har kommit så nära

det här lesbiska paret.

Jag har ju skrivit en del sexscener

i mina böcker.

Det var en film tidigare.

Så nu måste jag då fråga mig,
ska man ens gå dit?
Eller hur ska man gå dit och så vidare?
När jag då tog upp det
med Mikke eller Hamilton och med
Stefan Lindén och Alexander Tönderstiens
som är producenter, så sa de
pratar med intimitetskoordinatorerna.
Vad har vi på intimitetskoordinatorer?
Jag gissar nu att
det är en känslig grej
med att ha sex
framför en kamera.
För att skapa en trygg atmosfär
kring sexscener så har man
koordinatorer på filminspelningar.
Ja precis. Jag hade bara hört tala
om det här.
Lite som du säger nu så trodde jag också att
det bara var så att
det här är personer som är med på plats
under inspelningen för att skådisarna ska vara trygga.
För att skydda
skådisar från allt
skiten som har hänt under filmhistolen.
Det är ju rejäla övergrepp.
Inte minst blev det
Warmers Color som jag nämnde nyss.
Två år efter den filmen kom ut
så berättade ju skådespelerskorna
att just den där sexscenen
hade varit väldigt obehaglig
att spela in.
Det är för att den manliga regissören
hade tvingat att ta om den hundra gånger
i flera dagar.
De satt och instängde
med honom och fotografen
i ett rum nakna.
Och så gick det ju till innan mitu
en massa håll som bekant.
Därför infördes det här med
intimitetskoordinatorer.
Men varför berättade jag det här?

Det spännande som hände
var att för att
projektet inleddes med
att jag pratade med dem om
hur bygger man intima sexscener
så smittade det av sig
också på de andra scenerna.
Alltså
det blev ju naturligt och
hur gör man de här
sexscenerna så de också blev intima.
Så att publiken kände att de
kommer in i ett hemligt rum.
Hur gör man så att varje scen känns där nära?
Det var så en jävla haplövelse
för mig och jag känner mig så dum
att jag i så många år
har tänkt så mycket på dramaturgi
när jag borde ha funderat
med på hur bygger man scener
som känns intima.
Men så att du menar
att manuset är inte lika viktigt
som att hitta intimitet i bilderna.
Alltså det låter sig självklart när jag säger det
men både du och jag har ju varit
liksom, har ju förläst oss
på alla de här dramaturgiböckerna
när man liksom borde från början
ha varit mycket mer fokuserad på att
eller jag kan bara prata för mig själv
fokuserad på hur bygger man
scener
som känns autentiska.
Det är tio gånger viktigare än handlingen.
Idag skulle han nästan säga
att det är definitionen på bra film.
Ja, det skulle komma till
i alla fall att
eftersom jag funderat så mycket på intimitet
den här våren på grund av filmen så
blev jag väldigt nyfiken när
författaren till Sapiens, du vet
Joval Noah Harari

i veckan skrev en stor artikel
i The Economist
om just intimitet
eller mer specifikt
om AI
och intimitet.
Alltså AIns förmåga
att få oss att känna att
det finns någon slags närhet med AI
och jag berättar om det här
för att det var första gången
som jag läste en artikel
om farorna med AI
och kände mig orolig efteråt.
För annars kritiken mot AI
det har ju varit på att göra en grej
det nivå på många håll.
Alltså typ att AI kommer
att ta över bankerna
eller hacka sig in i de
ekonomiska systemen eller
de militära systemen och så vidare
och ta över världen.
Medan Harari säger att den stora
faran med AI är inte att den
kommer att bli en allt mer högdud röst
utan att den kommer att lära sig
att sänka sin röst.
Att den varje dag nu lär sig
vad som funkar i mänsklig kommunikation
att den kommer
att bli mer och mer förtrolig.
För Harari skrev då
vilken är den starkaste kraft som finns.
Alltså känslan som vi känner
när vi är med våra barn
med vår familj.
Folk vill lita på eller när vi hör
en berättelse
där vi släpps in i det intima rummet
som en väldigt bra film är
eller en bra roman är.
Jo det är intimitet.
Och så när man bestämmer sig

för vad man står politiskt
eller vad man lyssnar på som har en idé
då är ju nästan intimitet
en viktigare än budskapet.
Alltså man säker garden
att man hör en röst som man litar på.
Och vad händer då
skriver Harari när
AI blir så bra på att framkalla
den där känslan
att den kan få den känna sånt
när vem som helst kan bli Obama.
Och köra vilken är
det som helst genom
ett intimitetsförhöjande AI-system
och sen kommunicera
ut den.
Alltså via folk som vi tror är folk
som kan på intima sätt
röra i oss.
Kommer du ihåg han Blake Lemoine
som jobbade på Google's AI-team
som
drog i nödbromsen
i intress.
Alltså han hoppade av eller vad han gjorde?
Just det, han gick ut
publikt i media
och berättade att han nu trodde att ett av
Google's AI-system har fått ett medvetande.
Och det han sa då var att
eftersom Lambda nu har känslor
det var i hans övertygelse då
så kan inte vi bete oss
hur som helst mot Lambda längre.
Vi har liksom ett etiskt ansvar
mot Lambda. Precis som vi inte kan
bete oss hur som helst mot Svanar
eller Ugglor.
Och han krävde då att Google måste
typ skapa
typ intimitetskordinatorer
för att skydda Lambda's integritet.
Harari skriver att det är

intressanta med Lemoine fallet
i inte AI ins eventuella
känslor utan
lemoins känslor.
Blaklig moin
som är ju en smart på alla sätt och vis.
Om han kan känna
känna en intim relation
med det här AI-systemet så är det beviset
på att
AI kan bygga relationer.
Du menar att AI-in har
inte ett medvetande men det kan lura
oss att tro att den har det? Ja precis.
Någon som vill få ut sina idéer
kan skicka ett oändligt antal
åsiktspåverkande
inlägg
ut på nätet.
I Hinduismen pratar man
om Maya
den här bubblan som vi lever i.
Alltså att vi alla lever
i en illusion, lite som Matrix.
Här har du skriver att
förstår ni inte att
Maya håller på att vävas
runt omkring oss nu.
Så att jag som varit så okritisk
mot AI kände för första gången att
okej nu fattar jag lite mer
det blir en sakta urvattning
av tillförlitligheten.
Alltså det är ju
en alien som har landat på jorden
och som sakta men säkert
och varje dag lär sig
hur den ska viska till oss förtroligt
för att vi ska lyssna.
Jag antar att det enda positiva
med att jag läste den där artikeln är att
nu när jag går till filminspelning varje dag
att jag faktiskt tänker tanken ibland
att okej då blir den här filmen

en extra viktig
Det fattar, härinne ska allt liksom
vara präglad av blodsvettat tårar
och jag fattar att det låter som
gör en grider som jag hånade för en månad sen
men jag nästan vill ju
parapherasera honom nu.
Var i AI mot en grupp skådespelare
som kämpar på liv och död
för att skapa en intim scen.
Häromdagen så grillade vi
på min varkong, jag och några vänner.
Svan.
Nej, jag gjorde
en sån här antrikott
på ben.
Det blir ju så saftigt när man har benet kvar.
Och sen gjorde jag
en,
jag kan säga vitvinsoas i grunden
som jag sen toppade med
en rockfort ost.
Till det så drack i alla fall
en flaska rött vin.
En
vinst för ett tinnanell
och säger det ju, det är någonting.
Nej.
Borde du göra det?
Nej, det är absolut inte.
Du är ju inte överrivit intresserad av vin.
Du dricker ju
inte vin egentligen.
Det mesta är att
det har hänt någon gång på middagar
att du är på skoj
som ber om lite vin.
Men jag som noterar allas drickande.
Det är ju en skada från
alkoholishämnet. Jag ser vad alla dricker.
Alla runt publicet.
Dricker en halv mun.
Men du är inte intresserad av det.
Du gillar inte vin.

Ja, men ett kallt, fint
vitvin.
Har väl aldrig skadat?
Nej, nej, nej.
Jag skulle vilja berätta för dig då
historien om tinnanell.
Jag skulle säga att det är en 4 plus historia.
En anekdot
som jag tror att det kommer uppskatta.
Det är alltså
tinnanell och till och med en kategori
som kallas för supertoskanare.
Har du hört det förut?
Det låter dyrt.
Ja, men alla supertoskanare
är ju jättedyra.
Men historien är då att
i toskana finns det ett område som heter
kianti och det har du ju hört.
Det är ett känt vinområde.
Det var väl kianti som
Hannibal Lecter
drack när han åt någon så järna
eller hur.
Det är ju ett av världens
vinområden, kianti.
Och i kianti
har man alltid gjort viner
på en och samma druva
som heter San Giovese.
Ja, det är till och med så
att man blir
att det finns en klassifikation
i kianti.
En tradition som säger att här
i kianti så gör vi
kiantiviner och de görs
framförallt på San Giovese.
Och så
har det alltid varit så kommer
det alltid vara. Och ni vin
som farmar i kianti
som gör detta, ni som gör
i viner på San Giovese

kommer per definition få en
stämpel som heter DOC
vilket är en kvalitetsstämpel. Det gör att
du kan ta mycket mer betalt för ett vin.
Så att alla vinbönder
vin går där i
Italien eller i kianti
de odlar San Giovese
och de gör kianti. De får
den här DOC-stämpan
och så blir de rika. Så har det varit
FOREVER.
Men så fanns
en liten liten by
i kianti, alltså in i kianti som heter
Bolgery.
Hur har du hört den här historien?
Jag fick höra den för
länge sedan av
PG som driver
styrelån. I den här
Vin Bolgery fanns det en liten gård
där en vinfarmare
tyckte att han var tråkigt
här igen. Alltså San Giovese
den här jävla
skitdruvan. Alltså det blir okej
det blir tre plus vin, men skulle du
inte kunna gå att göra ett fem
plus vin här i Bolgery
i kianti.
Så han meddelar då
om världen.
Att han tänker ta in
franska driver, bordådriver
till Italien
till kianti.
Han vill ta in Cabernet Sauvignon
och Merlot, ser han.
Hände det ibland?
Det hade aldrig hänt förut
bara idén utlöst
ett ramaskri från de här
cheferna och sa, men är du dum i huvudet

det går ju inte. Vi gör ju
våra vinner på San Giovese.
Det har vi alltid gjort och det kommer vi alltid göra.
Och då säger han, ja men
jag vill ändå göra det här.
Och då kan du glömma
att du får stämpan DOC.
Det gör garn.
Då kommer du
få en annan stämpel som heter VDT
och det betyder vin och datavola.
Och det är alltså bordsvin.
Det är ju ett sätt att berätta att det här är
skitvin som du kan
ta 60 spänn för Max.
Det är bara
att det här blir inte värt.
Så visst tar du in dina franska
skitriver, gör vad du vill.
Men vi kommer att dra in den här stämpan
och så blir du då ett jävla VDT-vin.
Fattar du?
Och då tänkte man...
Men han lät sig inte skrämmas.
Nej men man tänkte ju såhär, här kommer han aldrig våga.
Att han då
ska bli bestulen
från den här viktiga stämpan.
Men han tänkte fuck you.
Ni kan dra åt helvete.
Och han tog då in
de här franska
druvorna, satt i jorden.
Ja någonting händer då. I den här
marken då, som är ganska torrrocklig.
Inte så bördig.
Inte så vänlig för druvor.
Så visste jag sig då att de här
druvorna mådde jättebra där.
Så att göra franska druvor
i italiensk, som i toskansk jord.
Var någonting som blev helt
sensationellt.
Och de här vinna då.

Tignanello, sassicaia,
ornelaia, sollaia
och några till blev helt
enkelt värt brömda.
De ansåg att stå efter bara ett par år
bara världens främsta vinner.
De var fortfarande bara bordsvinner.
Det stod BDT på flaskan.
Men de kunde ta tusentals kronor
för de här vinnerna.
För att hela vinkena världen
ansåg att de här främsta
vinnerna är världen.
Ja men är det inte otroligt?
Det är en asskunnssaga.
Ja, jag drack i alla fall
det här vinnet.
Jag kostade på mig det där för att jag tyckte att det var kul.
Och jag berättade för
mitt sällskap
om historien om supertorskanarna.
Att de tyckte att det var ganska kul.
Och
sen skulle de vidare. De skulle ut på stan
och så där. Och jag blev kvar hemma.
För att jag skulle sätta mig ner och skriva
på den här piäsen som jag skrev på
till dramaten.
Jag hade tänkt det från början alltså.
Jag skulle dricka två glasvin
och
jag skulle skriva
med vin i kroppen. Jag vet inte
hur du är bra på det.
Nej.
Jag gör väl alltid det varje dag. 6 cm
klockan 12.
Han tar en sup.
Ja kanske.
Och sätter igång.
Jag tror att det är för att komma över den där trösken.
Det blir lite fästligt så att säga.
Ja, jag gjorde det mest för att
jag kände att jag hade kört fast

på det här med att skriva nykter.
Det kanske kan vara kul att testa.
Det kanske är klart att lossna då.
Det gjorde det inte riktigt.
Det är ett jävla skit
att vara i skrivande
som skrivperiod igen tycker jag.
Fy fan alltså.
Det är tungt.
Missa inte som så här tungt.
Men det är jobbigt som fan.
Kanske är det något som är kraven
som jag har ställt på mig själv.
Men du har en speciell...
Vi har ju två olika skrivsätt.
Du skriver ju
något som har ganska hög kvalitet
från början.
Du tänker inte...
Den här meningen kommer antagligen försvinna sen.
Så du tänker efter
innan varje mening och så.
Medan...
Jag skriver mina böcker
i ett svep
dygnet runt i en månad eller två månader.
Och sen håller jag på i två år
och måste skriva om allt.
För att det är så slarvigt
eller jag slänger upp en stor lerklump på.
Och sen ska man börja dreja.
Det är jobbigt så att du skriver på.
Ja precis.
För mig är det ju...
Jag kan inte skriva riktigt så.
Om jag är nöjd
då kan jag inte gå vidare.
Jag måste få till något ganska bra på en gång.
Det är väl det som gör att det blir tungt.
Men den här idén som jag pratar om
du vet...
Jag bär ju på den idén på riktigt
att än så länge vi är skrivande
så blir jag bättre och bättre.

Jag lär mig saker hela tiden om hur man skriver.
Och om livet.

Ja, och om livet verkligen.

Och snart så tänker jag
om man är toppen då.

Man når den punkt där man
har lärt sig maximalt.

Precis innan hjärnan
blir seg och minnet sämre
och skärpan är borta.

Det är mina start om man piken
och sen går den ner för det.

När brukar jag författa den åden?

Det är väl typ 50?

Det är väl typ 50.

Nu är det tre år kvar.

Tillsatt jag då skriver
den bok som ska bli min bästa.

Och sen så vänder du tyvärr neråt.

Jag skriver fortsätter att skriva böcker
som långsamt blir sämre.

Men trösten är att
detta ännu inte har skett då.

Att jag har ett par böcker kvar.

Det kan jag tycka...

Hur som känner att det är uppmuntrande då.

Men jag sitter där då och jobbar
och jag håller på med den här präsen.

Du vet morsdag präsen.

Och jag kommer inte fram.

Inser då också att jag har en stump
kvar av den senaste session avsnittet.

De är så långa avsnitten nu.

En och en halv timme och så där.

Så jag
struntar det att skriva.

Jag sätter mig i soffan och kollar klart.

Inga spoilers, tack.

Nej, nej.

Det är ingen spoiler.

Men det är fortsatt hysteriskt bra.

Det är så fint.

Jag tänker så mycket på manusförfattare
eller författarna.

Vilket jävla flow
de är i.
Nu när de också känner sina karaktärer
de vet exakt hur han eller hon
ska agera eller reagera
på det en eller andra.
Det fy fan vad jag är
uppsluka
av den här serien.
Jag vet inte om jag kommer ångra mig sen
men jag kan inte tänka mig att jag har sett
något bättre
i tv-drama
än detta.
Är det lite som att jämföra
äpplen och päron?
Styrkan i Succession
är ju också det svaghet på något sätt.
Att det finns en sån konsekvens i den.
Madmen till exempel
som jag gillar, det var ju
rikare kan jag tycka.
Det fanns väldigt många olika lager i den.
Och det fanns många olika karaktärer
som var ute på olika typer av äventyr.
Det var ju också Madmen svaghet
ibland.
Medan Succession är som en laser.
Det är lite monotont också.
Det är nästan
så att man skulle kunna skriva ett avsnitt själv
i det här laget.
När man kan karaktärerna som du säger.
Medan Madmen var ju otroliga överraskningar
varje avsnitt. Det var ju som fristående filmer.
Jag vet inte om man skulle kunna skriva
ett avsnitt själv.
Okej men det skulle vara lättare att skriva ett avsnitt
av Succession
än att försöka skriva ett avsnitt av Madmen.
Jag vet inte, på ett sätt och vis
är det ju ett avsnitt av Succession
som jag skriver.
Succession handlar om framförallt tre huskon.

Och jag skriver ju om tre huskon.
Tre bröder då.
Och deras förhållande till
en förälder.
Det är väldigt...
Och kända leder då du.
Och vad heter den? Lillebrorsen i Kalle.
Ja absolut.
Jag ser det där och sen
går jag tillbaka till ett skrivbord
och tänker, vad fan ska jag gå till
att skapa den här magin
som de gör i Succession?
Nej men det är som en fasa
som strömmar igenom mig när jag efter ett
har sett det.
Och nu är jag i klockan ganska mycket, 23 kanske.
Och
det är då tvåakter.
Ett handlar om brödena samtal
och akt två är då en
monolog av mamman.
Mamman som håller sitt... kan man säga ett försvarstal
nästan.
Jag tänkte att jag skulle börja med mamman.
Att det struntar i brödena utan jag går
med mamman.
Jag låter henne berätta.
Jag har ett minne från
min barndom som jag kanske har pratat om i podden
när jag
var barn och mina föräldrar bråkade.
Och när de bråkade som hårdast
så kom det alltid. Det här kanske händer
sex eller sju gånger under min barndom.
Men jag glömmer aldrig de stunderna där
för att de var så jävla läskiga.
Det var det som mamma som
släppte någon sorts av tånbomb.
Och det sparade hon.
Hon visste att det var
ingenting som hon strötlade med.
Det var bara när hon var som allra
mest fylld av hat och förtvivlan

mot min pappa.
Som hon då till slut i de bråken
skrek
på honom och sa
vi var aldrig överens om att du skulle
flytta in till mig.
Kommer du ihåg där?
Okej men bra.
Hon sa i alla fall.
Du bara stod där med dina resväskor
på min dörr. Vi hade inte bestämt
att du skulle flytta in.
Du bara tränade det på.
Du bara stod där. Jag har inte sagt att du skulle komma.
Jag har inte gått med på det här.
Du tvingade in.
Det är roligt att säga det också inför de tre barnen
som inte hade funnits om.
Hon hade stängt dörren.
Det var ju det som var så jävla vidigt.
Jag tänkte en sju år in som hör där.
Det är ju liksom hela...
Att hon drömmer om det här parallellivet.
Jag vet. Och att hela min
stans vilar på
ett övergrepp egentligen.
För mig var det
ett jävligt
läskigt
samtal.
Varje gång som det hände så var det
som att något tycks händra mig.
Det var hemskt.
Jag började då.
Mammans berättelse med det minnet då.
Och
sen så började jag skriva.
Jag tyckte att det känns ganska bra.
Det var till Osa Beckman.
Min redaktör på DN.
Hon hjälper mig ibland med
mina texter. Hon har ett enormt
öga för drama
och dramaturgi och så där.

Och då skrev jag till henne.
Jag tror att jag har kommit på början på
mamma-texten.
I det här minnet jag har av
deras bråkande när hon säger
du tränade det på. Vi hade aldrig kommit överens om det där.
Och då svarade hon då
ganska omedelbart att det där har jag redan läst om.
I mamma-station ska du det.
Ja men det spelar ingen roll att säga.
Det är viktigt. Jag är inte färdig
med det där ändå.
Och då svarade hon nej jag vet. Jag fattar vad du menar
men du måste vara lite försiktig så att du inte
är uppfattad som någon
som upprepar historier som vi redan
hört.
Det är som flera fler som följer dig.
De läser dig och lyssnar på podden.
Till slut så
för du gör det här ganska ofta. Du liksom
återvänder till scener.
Och så känns de liksom
lite upptrampade.
Det är ju ett nedslående
som jag får även om
hon har helt rätt i det.
Nej men det som jag slås av
är förstås att
på sätt och vis appropå tinanello
så är jag en kiant
på något sätt som
alltid använder samma ingredienser
i skrivandet.
Här skrivs bara böcker som handlar
om barndom.
Det är som en kvalitet till familjen.
Traumat.
Soren.
Det är inte stora romaner
men det är tryggt.
Det är alltså samma trygga
men ointressanta kvalitetstempel
som ett kiant i vin får

med den här DOC.
Varför de gör vinnet på San Jovese.
Jag använder alltså samma
driva gång på gång.
Och så morsdagen i det.
Det är mamma och tre bröder som jag har skrivit om redan
så mycket.
Varför kan inte jag göra en supertoskanare
i natten?
Varför säger inte jag?
Det blir inga mer böcker
om barndom.
Det är det du gör.
Nej det kan dra åt helvete.
Jag ska göra något som
ni inte sett förut.
Jag ska blanda in ingredienser som
anses förbjudna i min värld.
Som smutsar ner mig lite grann.
Som ner klassificerar mig.
Men som kan förändra allt.
Vitaniserar allt.
Mårten Gås.
Alltså en annan högtid.
En morsdag.
Det är oväntat.
Mårten Gås på stora scen.
Östen 2024.
Av Alex Schulman.
Ja exakt.
De heter Svan och Gås.
De ska laga en.
De ska tillaga en Gås helt enkelt.
Ja kanske är det det som jag då
om ett par böcker gör att jag når toppen
av min förmåga och skriver den där
boken. Och sen så får då klättringen
ner att börja.
Men att jag har det kvar.
Till den ingrediensen som fattas.
Tänkte jag.
Men så hände någonting.
Jag var på scen i förrgår.
Det hette DN på scen.

På Kulturhuset.
Jag blev intervjuad.
Kolumnisten och radiopratar.
Ämnet var.
Hur privat får man vara.
Och det var en publik där på kanske 500 personer.
Efter samtalet.
Så skulle då en panel
komma upp.
Och diskutera det som jag och han hade pratat om.
Och det tar
en liten kort stund.
Och så börjar jag få frågor om.
Och jag har inte
kommenterat.
Jag har inte deltagit till den här.
I den här debatten som följde av
kvartals.
Du minns att kvartal.
Och den här
rapporten som heter.
Lap och Lapin.
Jag gjorde en
granskning kan man säga.
Av mina källor.
Du minns. Ja det var en misbudömning
från min sida.
När jag sa att det här kommer blåsa över på en dag.
Det kan man faktiskt
säga.
Det kanske inte är alla som läser
tidningar på det sättet.
Men vad kan man.
Hur länge höll det på? En månad.
Det puttar väl på fortfarande här där.
Ja. Men dagliga texter om
mina lögner.
Mina påstådda lögner.
I tre veckor.
Och då så säger då.
Åsa kan vi få höra dig.
Du har inte sagt ett ord om det här.
Du har bara låtit allting.
Äga rum.

Jag vill inte
delta i det där.
Nu när jag ändå ligger bakom
det. Vad tycker du?
Det var faktiskt jävligt intressant att
sätta ord på frustrationen.
Förstår du sig det?
För något sätt har jag ändå knutit
närven i fickan av
all idioti.
Jag har
läst helt horribla texter.
På sydsvenskan
krävde att boken skulle dras in.
Och så där.
Det har varit
galna tider.
Det var
spännande att få använda
ord till att beskriva
frustrationen.
Jag kan inte återge allt.
För jag pratade
våldigt länge om det.
Men kort sagt är
den största invändningen som jag har
kort sagt detta.
90 %
boken
är
två saker.
Olof Lagerhans dagbok från 1932.
Ett långt
dokument där han beskriver dag för dag
vad som händer under den här sommaren.
För det andra är det breven.
Kärgsbreven mellan Olof och Karin.
Det är 90 % av kärvmaterialet.
Varken breven eller dagboken har
kvartalsreporter tillgång till.
Han eftersöker dem.
Men han får inte tag på dem.
Så koncentrerar han sig på de
övriga 10 %

och av dem hittar han
1 %
som inte stämmer.
Då menar jag bara att
om man är reporter på kvartal
och vill göra en stor gränsning
och inser mig att
jag inte får tag på 90 % av kärvmaterialet
då borde han eller redaktör till
honom säga
vi skiter det där.
Det går inte. Du har inte kärvmaterialet
och du kan inte göra en kärigränsning.
Men det händer inte
utan tvärtom så blir det
en ganska
nästan surrealistisk gränsning
där man går in i minsta detalj
på vad jag har skrivit
och inte skrivit.
Men när jag sitter där
och jag får fråga efter fråga
och jag märker att ett samtal som
ska handla om en sak
plötsligt handlar om något helt annat.
Det börjar handla om bröd, allmänna brev.
Jag inser någonting
som är ganska avgörande
för hela mitt liv egentligen.
Jag är minst där på scenen
och jag träffade David Lagerkrans
för bara par dagar sen
på en lunch, alltså Olof Son
och han berättade att
Bonnier ska nu ge ut dagboken
från Olofs dagbok från 32.
De ska ge ut den som en egen bok.
Det skojar.
Vilket gör helt fantastiskt.
Då kommer alla att gräsa.
Då kommer källmaterialet att komma ut.
Den boken kommer att komma ut.
De ska dessutom
ge ut en roman av Olof Lagerkrans

som aldrig publicerats.
En roman som skrevs
1933
och som handlar om romansen
mellan honom och Karin.
Visste du om att den fanns?
Jag hade ingen aning om det.
Nu ska den ge sig ut
och de här två böckerna
deras existens bygger helt och hållet
på boken.
Jag inser det, jag inser det
när jag pratar om det.
Och när jag sitter där i ett samtalstal
som ska handla om hur privat man får vara.
Men vi pratar om den här boken
som jag skrev för 7 år sedan.
Alla har vi fortfarande hört om det där.
Jag inser då att jag haft fel.
Jag som har alltid tänkt
att jag någon gång ska skriva en bok
på toppen av min förmåga.
Du vet som vi pratar om förut.
En bok som blir stor
när böckerna som jag skrev sen blir sämre och sämre.
Jag hade tänkt att jag hade två böcker kvar
ungefär tre kanske
innan det hände en stor bokpang
och sen så började jag resa ner åt mig.
Men jag inser nu att
brändala mina brev är förmodligen
den stora boken.
Att jag redan befinner mig på andra sidan
med de böcker som
kom efter
och de böcker som jag ska skriva.
Jag är på andra sidan.
Jag är nu i den här stilla nedgången
för varje bok jag skriver
så kommer jag bara att bli sämre och sämre.
Vi är sponsor av Fodora
som håller upp en bild för dig.
Jag tänker att jag var inte ensam
när jag

för tio dagar sen kom hem från
mitt landställe
till Stockholm, med tomkyl
och allt var lite vimmerkantigt.
Barnen var oroliga
och var idén
att gå ner till affären
och inhandla
råvaror
och hitta recept och göra mat
så det var otänkbar.
Du menar att rutinerna inte har dragit i gång
och de har inte tagit form ännu?
Nej precis, du vet
att på landstället
så har jag sopkorgen till höger
och här är den till vänster.
Jag hittar inte sig låderna.
Att då göra mat
Nej, det var inte aktuellt.
Då tog jag fram telefonen
klickade fram Fodoraappen
och det blev i Sushy
eftersom barnen inte äter Sushy
på hela sommaren.
Du pratar om någon slags övergångsperiod
mellan sommar och höstvarda
där man kan kosta på sig och beställa
middagar kanske någon kväll
eller några kvällare i veckan?
Ja precis, också för att få den här
tjänsten att förlänga sommaren
och förlänga semestern.
Det är fortfarande undantagstillstånd lite grann
för att bli led.
Ja det är väl en bra tid nu
eftersom Fodora just nu
har fri leverans
på sina beställningar i 30 dagar.
Men rekommenderar alla att kolla in det här
och villkor för evighet under tillgäller.
Så ladda hem appen och kolla in det här.
Tack Fodora!
Vi sponsorar Masta.

Inte bara Masta
utan mer specifikt skulle jag väl säga
eller jag vill i alla fall
prata om Masta CX60
som har en elektrisk Dekvid
på 63 km.
Vilket är ju väldigt mycket.
Jag kör en bil som har en Dekvid på 35 km.
Det är alltså dubbelt så mycket.
Jo, det kan man prata om.
Men man kan också prata allmänt om Masta tycker jag.
Jag menar du har ju varit där.
Man känner ju att det är ett
generation efter generation.
De har ju hållit på i 100 år
eller så Masta.
Och det syns ju
intervjört inte minst
med de här vävda tygen
och traditionella sömmarna och lönträ
och allt det här lugna, eleganta
solistikerade
får jag säga japanska.
Det blir en enkel
och behaglig kupe där
som ger mig lugn.
Den är ju jävligt kraftfull också.
Förlåt, nu kommer jag tillbaka
till den här bilen
CX60.
Den har ju en dragvikt på 2500 kg.
Och det är inte så dåligt.
Jag tycker att designen
är ändå ganska avgörande.
Du vet att Mastaskaparna
de utforskar idéerna
till bilarna genom lera.
De modellerar i lera
för att det ska finnas skäl i formen.
Nej, det visste jag faktiskt inte.
Sen har de också Sveriges längsta garanti.
Vet du det?
Nej, jag visste att alla bilder
har väl en nybilsk garanti.

Just det, för utom de tre åren
ordinariet så erbjuder Masta
ytterligare sju årsförlängd
komponentgaranti. Vad säger du om det?
Ja, men vi har sparat det bästa till sist.
Att man då kan gå in på Masta.se
M-A-Z-D-A.se
Och inte bara läsa mer
utan bygga din egen bil
med allt från färg
till olika detaljer.
Det är en härlig upplevelse.
Gå in på Masta.se. Tack!
Masta, hej hej!
Apropå Minbakång
så hade vi Amanda
fylld i år och du var där.
Jag gick och la mig där för att det blev så sent
men du var typ den kvar till fem.
Det var ju många andra också.
Ja precis, det var lite det
jag ville prata om.
Jag var ju med en Malte-Gårdning
som kom.
Han var ju inte på middagen.
Han är ingen vän till Amanda så.
Men Pontus-Gårdningen
var ju här och då sa Pontus
att man kan Malte komma.
Och då
så
skrek du ju.
Ja, du skrek.
Ta hit Malte.
Ta hit honom.
Och så kom Malte.
Och sen så försvann du ju.
Du var ju inte kvar sedan.
Du var ju bara i...
Ni hade ju bara ögon för varandra till den.
Har jag gjort något fel eller?
Jag fattar ingenting.
Nej, men jag blev...
När jag pratade med Amanda sen så

sa hon att Malte
och Sigge pratade med varandra intensivt
viskande.
Tätt in till varandra i tre timmar.
För du tycker det är jättekonstigt.
Alltså
du har väl uttryckt liknande saker om Amanda.
Varför skulle man vilja umgås med
unga människor?
När man kan umgås med 80-åriga
gubkyvar.
Jag märker nu.
Jag märker nu vad du gör.
Du har ju reagerat på
ditt åldrande på det här sättet.
Men det är intressant.
Till skillnad från dig så har ju alltid umgåts
med folk i massor av olika åldrar.
Det är ingenting nytt.
Nej, jag vet, men det är någonting som blir
allt mer apart och knappt ju
äldre att bli.
Ja, så kanske det.
Men ska jag då tänka...
Eftersom Alex Chorman ligger...
Han har lämnat festen.
Han ligger ensam i ett mörkt rum
och du tycker Alex är apart?
Nej, men jag säger inte det.
Jag bara...
Men du tycker inte det är riktigt friskt?
Nej, men jag märker nu att...
Jag tror på ålderslösa skälar.
Det finns väl en skäl i Maltegårdinger
som kommer att finnas där även när det är 60.
Jag tror inte på skälens ålder riktigt.
Så det var inte så att
den morgonen när det kom hem
att du skölde vatten
i ett ansikte och tittade på din spegebild
och som smumblade för dig själv.
Vad hände?
Vad har jag gjort?
Nej, jag tänkte mer Malte.

Vilket unikt väsen.

Ja.

Alltså lite som...

The Jinx.

Jag tänkte...

En av de människor med högst EQ
har träffat på väldigt länge.

Ja, men jag...

De har vattenskott med generationerna.

Ja, men nej, men jag bara...

Men uppåt får man umgås.

De ska ha svårt att röra sig.

De ska ha väldigt svårt
att komma upp ur stolar.

Och de ska hålla monologer
på 3-4 timmar

som du kan nicka inställsam till.

Det är det avgörande.

Jag vill bara förstå.

Ja, vi förstår.

Men du har ju insikt i Amanda.

Du vet ju hur hon...

Ja, men det finns ett sorgligt stråk över er.

Ja.

Jag ser hos henne och som jag ser hos dig.

Det är sorgligt.

Men om man bara liksom...

Om man lägger upp två bilder
in till varandra.

Du har en man som ensam
ligger i fusterställningen.

Och är förbannad för att folk mötser generationerna
i ett mörkt rum.

Och så har du två personer
som går genom en sommargrinning
och två nya vänner.

Vilken är sorgligast
de här två bilderna?

Okej, men är de inte i alla fall
likvärdigt sorgliga?

Du vet, folk kanske tror
att han är någon Toyboy.

Någon Giggolo eller så.

Alltså, vad fan gör den där farbrorna?

Men nu är det inne på det igen.
Folk vi möter.
Folk sprickar på.
Det man ska lägga vikt på.
Om skammen kommer i kapp dig
eller om den...
Förstår du frågan när du har tagit?
Du fattar att du pratar med en person
som precis har skrivit en bok om 25 åringar i Madrid.
Jag vet, det är det jag menar.
Och som håller på att göra en film om två tonårssystemer.
Nej, men jag tror att...
Ungefär som när pappa fick barn
i andra kudden, fick ju mig och Niklas och Kalle.
Då sa han i intervjuerat
att mina barn gör att jag blir ung.
På samma sätt så tror jag att du
när du skriver den här boken
att du blir 25 ett tag.
Och att du blir 25
när du gör den här filmen.
Och jag tror att du är 19 år
i din värld.
Men därför undrar jag...
När du sen kommer hem och du ser
50 åringens
blick
i spegeln.
Jag ser inte 50 åringens blick.
Du får komma ihåg att jag växte upp ett annat typ av hem.
Min pappa är väl...
Du har ju träffat honom.
En ung prick.
Min mamma är också en ung skäl.
De fick mig när de var 21.
Min broscha är ju också en ung skäl.
Jag växte upp i ett hem
som var marinerat i ungdom.
Du kommer ju från ett hem som luktade
svagt av liggsår.
Och renat.
Kan det vara det som är superskig?
För att skanas
den versionen av...

Att du helt enkelt går åt andra hållet.
Du är någon typ av Benjamin Button
i din kreativa.
Så att du kommer alltså att
gå från det här till att göra mer
tåndårsorienterade saker.
Och sen blir det barnböcker.
Och sen så kanske du gör sådana här...
Peekböcker.
Maxkaka.
Fy fan vad härligt.
Det är ju där channing ligger.
Som ritar Gin och Yang bara.
Och sen på dödsbeden bara liksom...
Ett kors.
Och blir till slut
mottagande av frälsaren.
Medan du skriver
längre och längre romant rom.
De sedan länge döda.
Det är ju en vackert liksom balans
måste man säga ändå.
Ja.
Jag ser fram emot här.
Att vi kommer att gå åt de här olika hållarna.
Ja, för vi
ser vad man vill,
men vi gör det ihop.
Verkligen.
Om en vecka så gör vi det igen.
Ja.
Hej!